

prima instanță - O. Cernei,
instanța de apel –N. Budăi, I. Muruianu, M. Guzun,

ÎNCHEIERE

21 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,

Judecători

Valeriu Doagă
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Mocreac Constantin,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Mocreac Constantin împotriva Guvernului Republicii Moldova privind constatarea încălcării art.6 & 1 CEDO și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Mocreac Constantin și menținută hotărârea judecătorei Buiucani din 14 mai 2015,

c o n s t a t ă ;

La 27 noiembrie 2014, Mocreac Constantin s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova în care a solicitat constatarea încălcării art.6 § 1 din CEDO și repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 unități convenționale.

În motivarea pretențiilor formulate a indicat că, s-a adresat în instanța de judecată cu o acțiune civilă în procedura contenciosului administrativ prin care a solicitat repunerea în termenul de adresare și de a recunoaște ca neîntemeiat refuzul notarului privind restituirea sumei de 2000,64 lei, pretinsă că a fi încasat nelegitim pentru eliberarea certificatului de moștenitor testamentar nr.18527 și încasarea prejudiciului moral.

Prin hotărârea judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 23 mai 2012 acțiunea înaintată de către Mocreac Constantin a fost respinsă ca fiind depusă tardiv.

Ulterior prin hotărârea suplimentară a judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 25 iunie 2012, a fost respins capătul de cerere cu privire la repunerea în termen a cererii pe marginea acțiunii în instanța de contencios administrativ depusă de Mocreac Constantin către notarul public Semionova Rodica referitoare la recunoașterea refuzului neîntemeiat încasarea diferenței de plată pentru serviciul notarial și a prejudiciului moral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2012, apelul declarat

de Mocreac Constantin a fost respins ca neîntemeiat, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 23 mai 2012 și hotărârii suplimentare din 25 iunie 2012.

La 25 februarie 2013 reclamantul a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 23 mai 2012 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2012, cu emiterea unei noi hotărâri privind repunerea în termen și admiterea integrală a acțiunii, atragerea la răspundere a notarului Semionova Rodica pentru sumele încasate cu încălcarea prevederilor legii.

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 19 iunie 2013, recursul lui Mocreac Constantin s-a declarat inadmisibil.

Menționează că, se plânge în temeiul articolului 6 din Convenție, în cazul respingerii a acțiunii civile înaintate de Mocreac Constantin către notarul public Semionova Rodica, nefiind respectată obligația de a proceda la o examinare corespunzătoare a pledoariilor, argumentelor și probelor.

Susține că hotărârile instanțelor de judecată nu sunt suficient de motivate și nu conțin răspuns la toate pretențiile înaintate, astfel fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art.6 § 1 CEDO, și dreptul la o hotărâre suficient de motivată. Instanțele judecătorești nu au analizat toate argumentele invocate și respectiv, nu a beneficiat de un proces echitabil, astfel, cauza fiind examinată în mod corespunzător de către instanța judecătorească națională, contrar prevederilor art. 6§1 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Mai susține că urmează a fi încasat și prejudiciu moral în mărime de 50 000 unități convenționale, fapt ce a fost cauzat ca urmare a omisiunii instanțelor judecătorești de a oferi motive întemeiate pentru respingerea acțiunii înaintate.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 27 noiembrie 2014, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată depusă de Mocreac Constantin împotriva Guvernului Republicii Moldova privind constatarea încălcării art. 6§1 din Convenție și repararea prejudiciului moral.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 decembrie 2014, a fost restituită cererea de chemare în judecată depusă de Mocreac Constantin.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2015, încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 27 noiembrie 2014 și 12 decembrie 2014 au fost casate, cu restituirea pricinii spre judecare.

Pricina fiind restituită spre judecare instanței de fond, reclamantul Mocreac Constantin prin cererea de majorare a pretențiilor a solicitat și constatarea încălcării prevederilor articolului 1 din Protocolul nr.1 al Convenție, ca urmare a omisiunii instanțelor judecătorești de a investiga circumstanțele lipirii reclamantului de proprietatea sa, prin încasarea din contul Guvernului Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova a 50 000 unități convenționale cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea articolului 1 din Protocolul nr.1 al Convenție.

Prin hotărârea judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 14 mai 2015 acțiunea înaintată de Mocreac Constantin, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2015, s-a respins apelul

declarat de Mocreac Constantin și s-a menținut fără modificări hotărîrea judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 14 mai 2015.

La 18 august 2015, Mocreac Constantin a declarat recurs împotriva hotărîrilor judecătorești, cerînd casarea acestora, și emiterea unei decizii de admitere integrală a pretențiilor înaintate.

În motivarea recursului recurentul a indicat că la examinarea cauzei în fond instanța nu a aplicat legea care trebuia aplicată. Concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Relatează că, soluția instanțelor ierarhic inferioare este emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural, nefiind respectate prevederile art. 43 Cod de Procedură Civilă deoarece pricina urma a fi strămutată la o instanță egală în grad din motivul bănuiei că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele pricinii și de calitatea participanților la proces.

Mai susține că dreptul intern nu-i oferă nici un recurs în ceea ce privește pretențiile formulate în temeiul art. 6 & 1 al Convenție și art. 1 din Protocolul 1 CEDO, pretențiile înaintate nefiind examinate în modul corespunzător circumstanțelor cazului.

Consideră că recursul examinat nu a fost unul efectiv în ceea ce privește pretențiile formulate în temeiul art. 6 § 1 CEDO și art.1 din Protocolul nr.1 și prin urmare a avut loc violarea art. 13 CEDO.

Recurentul și-a întemeiat de drept pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (4), lit. a) Cod de Procedură Civilă, adică săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii Curții de Apel Chișinău (f.d.110), decizia instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 20 iulie 2015, însă nu există dovada legală de recepționare motiv pentru care instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 18 august 2015 este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Cod de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar

argumentele invocate de Mocreac Constantin în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de Procedură Civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Mocreac Constantin, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari